

blot til at paahvile Gierne, men under almindelige Forhold naturligtvis de fattige Veiere, som sættes ind i disse Huse. Midler til Hjælpning af dette Forhold, selv om de ikke naas paa den i Lovforlaget antydede Maade, antager jeg derfor vil blive søgt; men at søge dem paa den Maade, at den ene Part af Kommunens Beboere — tilmed den fattige Part, Sundbyerne — skal føle sig brøstholden, det haaber jeg, at Folkethinget ikke vil gaa ind paa. Det vilde være mod Traditionen i Folkethinget, hvis man gjorde dette. Det Naturlige vilde være, naar man vilde danne et særskilt Sogn af Sundbyerne, at man saa her forlangte, som andetsteds, en særskilt Udtalelse fra Beboerne særlig i dette Sogn om et saadant Projekt. Jeg veed ikke, om en saadan Udtalelse foreligger, jeg tror det ikke, men hvis det er Tilfældet, synes den at foreligge imod. (Thorup: Der foreligger Udtalelse baade for og imod!) Det skal være fra selve Sundbyerne, og der kan næppe en Udtalelse fra Flertallet foreligge baade for og imod, medmindre Afstemningen har fundet Sted til forskjellige Tider; men det kan jo ogsaa være. Kan der ikke være andre Veie at bøde paa den Ulempe, som absolut er til Stede? Det har tidt forekommet mig besynderlig, hvor uirksom Regjeringen har staaet ligeoverfor de kjøbenhavnske Kommunalforhold i det Hele taget. Det forekommer mig at Forholdenes Udvikling omkring Kjøbenhavn peger paa en ganske anden Begrænsning af Kjøbenhavns Kommune end den, der nu findes. Og man Frederiksberg paa den ene Side og Utterslev med en Del af det nærmest liggende Gjentofte Sogn og saa Sundbyerne, saa fik man en Afrunding for Kjøbenhavns Kommune, der ikke blot med Hensyn til det almindelige Kommunalvæsen, men ogsaa med Hensyn til Politivæsen o. desl., vilde efter min Formening føre til en retfærdigere og hensigtsmæssigere Ordning end den, som nu foreligger. Jeg skal ikke udvilde, hvorledes disse Kommuner gaa ind og ud i hinanden, det ligger udenfor Debatten her, men det, jeg nærmest sigter til og stærkt vil paapege, det er, at Sundbyerne, som egentlig er en Arbejderby, hører ganske naturlig hen under den Kommune, ved hvis Virksomhed Beboerne der have deres Arbejde. Det er et Middel. Man kunde sige, at det var et radikalt Middel. Der kunde slaas mange Fluer med det Smæk; men dette Forhold her kunde i alt Fald rettes derved; thi jeg tror ikke, at Sundbyerne vilde modsætte sig en saadan Ordning og næppe heller, at den øvrige tilbagestaaende Del af Taarnby Kommune vil gjøre det. Der

kunde ogsaa tænkes en anden Ordning, som var lettere gennemførlig, idet jeg indrømmer, skøndt det ikke er alle Sagtyndiges Mening, at der skal større Overveelse til for at faae denne Afrunding af Kjøbenhavns Kommune lavet. Som et Middel, der hurtig kan anvendes, vil jeg bede om at overveie følgende, ved Siden af det andet Sidstnævnte, nemlig dette at i Analogi med Kommunallovens Bestemmelser træder det hele Amt til og yder Hjælp til Taarnby Kommune, for saa vidt Udgifterne til denne Kommunes nødvendige Behov overstiger et vist Beløb i Hartkornstat. Dette er saa meget mere rimeligt, som der er Kommuner i Amtet, der have stor Fordel af at være Nabo til Kjøbenhavn, og som optage hos sig Eliten af Kjøbenhavn og de dermed forbundne store Indtægter, om det ogsaa kræver Udgifter, hvorimod denne Kommune har, som Kommune betragtet, stort Tab af at være Nabo til Kjøbenhavn, idet den tager ikke Eliten men Arbejderne i stort Tal og saa sørge for Undervisning og eventuel Fattiggæsen for den mere uformuende Del af Arbejderne. Det vil altsaa ikke være uretfærdigt og heller ikke uoverensstemmende med vor Lovgivnings Analogi, om man, hvis man ikke kunde gjøre dette Skjeld, og selv om man ikke kunde gjøre dette Skjeld fuldstændig retfærdigt for begge de paagjældende Parter, da imidlertid traf denne Ordning: at paaligne Kjøbenhavns Kommune ved Lov — i den Henseende bryder jeg mig ikke om den Indvending, at vi vel kunne gjøre Sligt, men at vi aldrig bruge at give Kommunen saadanne Paalæg; thi naar Forholdene ere saa paatrængende, som de her synes, saa kunne vi godt gjøre det — sin forholdsvis Del af de Bidrag, som disse ekstraordinære Forhold foranledige for Taarnby Kommune, saalænge den er samlet, og indtil Sundbyerne have fundet deres naturlige Plads som en Del af Kjøbenhavn, og iøvrigt indtil en interkommunal Skattelov har hødet paa de væsentlige Ulemper, som dermed ere forbundne. Vi vide jo, at der er rige Fabrikanter paa Amager, og jeg betvivler ikke, at de paa anden Maade vise deres Velvillie mod den paagjældende Landsdel, men de ansættes kun i Stat i Kjøbenhavn, fordi de bo der, og deraf falder der Intet tilbage til Kommunen.

Jeg vil altsaa henstille til Overveelse for det Første med Hensyn til Retspørgsmaalet under § 1, om kirkeministerielle Foranstaltninger kunne, efter at denne Lov er udfkommen, skabe Former for de kommunale Forhold, hvorefter § 1 i Kommunalloven kan anvendes, medens den uden saadanne